

ПРОТОКОЛ

№ 67

гр. Смолян, 01.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: *

при участието на секретаря *

Сложи за разглеждане докладваното от * Административно наказателно дело № 20245440200007 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят К. Р. Д., редовно призован, се явява лично и с адв. ** от САК, редовно упълномощен.

Ответникът *, редовно призован, се представлява от юриск. *, редовно упълномощен.

Свидетелите Д. К. и Д. М., редовно призовани, налице.

Адв. *: Считам, че няма пречка да бъде даден ход на делото.

Юриск. *: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки да се даде ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на явилите се свидетели, както следва:

Съдът **ПРЕДУПРЕДИ** свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Същите обещаха да кажат истината и бяха изведени от залата.

Адв. *: Да се пристъпи към разпит на свидетелите.

Юриск. *: Да се пристъпи към разпит на свидетелите.

Свидетелят К.: Знам за какво се води делото. На 10.11.2023 г. около 22.35 ч. заедно с Д. М. и * * пътувахме с личния автомобил на Д. М., който е

„*“. Пътувахме от центъра на града в посока „*“, като на ул. *, на последна спирка, забелязахме автомобил с рег.№ *, който излизаше от обръщалото и същият изнесе задницата си в двете платна на пътя, като усетихме мирис на гуми и видяхме пушек. Автомобилът, за който говоря, беше марка „*“. В момента на извършване на маневрата от този автомобил ние се намирахме на около 10 метра от него. Доколкото видях, шофьорът на автомобила беше сам в него. Той излезе, след което се прибра отново на спирката до кафе машината. Мястото, където се случи това, е така нареченото обръщало на ул. *та, кв. *. На спирката имаше спрял лек автомобил „*“, с варненска регистрация, но не помня номера му. Имаше и хора извън спрелия автомобил. Бяха един или двама човека, но не съм сигурен. Обадох се на колегата З. И., тъй като беше нощна смяна наряд и му казах за маневрата на ул. *та. Обясних регистрационния номер на автомобила, извършил маневрата. След това колегите спряха автомобила на ул. *, на спирката на *. Ние обърнахме на „*“, след което спряхме на обръщалото на спирката и видяхме следите от гуми, които бяха доста дълги. Следите бяха криволичещи по асфалта, като същите дори след няколко дни все още бяха там. Бях на работа и съм минавал през това място. Видях, че автомобилът излиза от спирката и занася в двете платна. Автомобилът излезе рязко от спирката, като задницата му занесе в двете платна, след което продължи по пътя нагоре, зави към обръщалото и спря до кафе машината. Когато отидох при колегите след като бяха спрели водача на автомобила, те ми снеса писмени обяснения. Не съм разговарял с водача на автомобила. Доколкото разбрах от колегите, на място той е направил самопризнания, че е извършил така наречения „дрифт“. Не съм чул какво е разговарял водачът на автомобила с колегите. Движехме се на около 10 м. от автомобила с около 40-50 км/ч. в момента на извършване на маневрата. Автомобилът излезе рязко, влезна в двете платна, чу се звук на гуми, мирис на гуми. Мисля, че от нормално тръгване на автомобил, няма как да останат толкова дълги следи на асфалта от гуми. Уточнявам, че тогава пътната настилка беше суха и нямаше какво да провокира това занасяне на автомобила. Водачът на автомобила тръгна от спирката, влезна в другото платно, занесе в двете платна и влезе в спирката. Около 15-20 м. автомобилът поднасяше. Това поднасяне беше под формата на криволичещи линии. Прозорците на автомобила, в който бях, не бяха спуснати. Д. М. караше, когато водачът излезе. М. леко намали в този момент. Аз погледнах номера на автомобила. Видях и другия автомобил, който беше спрял, след което продължихме. Видях един, двама души там. Други хора нямаше. Когато сигнализирах на полицейския екип, им казах, че на ул. *та има автомобил с регистрационен номер, който съобщих, казах и че има извършен „дрифт“. Обясних на кое място и кой автомобил. Когато отидох на място при колегите, им обясних по-подробно ситуацията. Колегата Г. остана с нас на спирката, а

другите колеги отидоха да видят мястото. Шофьор съм. Ситуацията я възприех като целенасочена проява на извеждане на автомобила от нормално движение. Не мисля, че наклонът на пътя е причина да се извърши подобна маневра. Мисля, че беше през октомври месец, а не ноември. Датата беше 11.10.2023 г. Когато видяхме маневрата, почувствахме, че има риск за нас и затова Д. М. намали скоростта на автомобила, в който се движехме. Чу се ясно форсирането на автомобила.

Свидетелят М.: Знам за какво съм тук. На 11.10.2023 г. около 22.35 ч. вечерта пътувахме от центъра на града в посока „*“, като аз шофирах личния ми автомобил. Имаше още едно момче с нас освен Д. К.. Това беше * *, но той си гледаше телефона и каза, че нищо не е видял. По пътя ни за „*“, на автобусната спирка на градския транспорт в кв. *, на обръщалото, от ляво излезе пред нас автомобил „*“ с рег. № *, който занесе задницата в двете пътни платна, вследствие на което, тъй като беше включена нашата климатична система на автомобила, замириса на гуми. Доколкото видях, водачът на автомобила излезе от мястото, като задницата на автомобила носеше. Според мен това беше направено нарочно и умишлено от водача. Той рязко излезе и завъртя задницата по пътя. В този момент ние се намирахме на около 15-20 метра от мястото, където излезе автомобилът, и се движехме от центъра на града в посока „*“. Почти до влизането, до горната страна на обръщалото, автомобилът занасяше задницата. Занасянето беше по-скоро криволичещо. След това автомобилът влезе в обръщалото и спря. Водачът спря до кафе машината на обръщалото, в дясно. Там имаше спрян още един автомобил. Имаше извън спрения автомобил и други хора. Мисля, че бяха мъже. Спомням си, че бяха двама. Спреният автомобил беше сив. Освен тези хора до кафе машината не съм забелязал да има други хора по пътя и тротоара. В този момент нямаше движение и на други автомобили. След това ние си продължихме нагоре в посока „*“. Д. се обади на патрула, който беше наряд в момента, и съобщи за „дрифт“, като обясни мястото, където е извършен и съобщи номера на автомобила. Отидохме до „*“, след това патрулът ни извика и отидохме да пишем обяснения на автобусната спирка след *. Като отидохме при полицаите, водачът беше спрял от тях. Тогава дадохме писмени обяснения по случая. В момента на извършването на маневрата се движехме със скорост около 40 км/ч. Наложих се да натисна спирачките и да намаля скоростта на движение, когато той излезе пред нас. Цялата маневра стана пред нашия автомобил. Участъкът беше осветен с улично осветление. Аз шофирах. Не съм сигурен, че точно този автомобил е оставил точно тези следи на асфалта, но според мен бяха от него. Изводът го правя от следването на посоката на движение на автомобила. Автомобилът криволичеше. Следите, които бяха останали на пътя, бяха криволичещи, а не

прави. Следите по асфалта бяха криволичеши като дъга. Имаше криволичеши следи, но не бяха остри. Следите ги видяхме след това, около 20 минути след това. Докато шофирах, гледах пътната обстановка и тогава не съм видял следите. Видях ги след това. Разстоянието на маневрата според мен беше 10-15 метра. Водачът „дрифтираше“ до момента, в който трябваше да се прибере, малко преди да се прибере в обръщалото. Чух, че Д. К. съобщи регистрационния номер на автомобила, мястото и часа на маневрата. Не си спомням дали К. обясни на полицаите цялата маневра. Спомням си, че обясни откъде е излезнал автомобилът и къде се е прибрал. Обясни мястото, откъде е тръгнал и това, че отново се е прибрал на спирката. Като шофьор на автомобил докоснах спирачките за наша безопасност, защото не знам какво може да последва. От климатичната система на автомобила ми усетихме мирис на гуми. Бяхме със затворени прозорци. Не съм чул звук на двигател. Имаше лек пушек от задните гуми. След като отидохме при полицейския наряд, не съм говорил с водача на превозното средство. Стоях в нашия автомобил. Не съм чул водачът да прави самопризнания за маневрата.

Адв. *: Нямам други доказателствени искания. Считам делото за изяснено.

Юрииск. *: Намирам делото за изяснено. Няма да соча други доказателства. Моля да се приключи съдебното следствие и да се даде ход по същество.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. *: Моля да отмените издаденото наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно и уважете жалбата. Считам, че от събраните доказателства по делото, включително и тези в днешно съдебно заседание, административнонаказващият орган не успя да докаже по безспорен и категоричен начин виновността на жалбоподателя в извършване на нарушението, за което е ангажирана отговорността му. Ще обърна внимание на най-важния според мен аргумент в подкрепа на тезата, че „дрифт“ не е имало. От снимковия материал, приложен по делото, ако се приеме, че тези следи са оставени от автомобила на доверителя ми, се вижда, че следите по пътя са под формата на дъга, която следва траекторията на обръщалото от изхода до входа, тоест „дрифтирането“, макар и да няма легална дефиниция, в НК е възприето непротиворечиво и последователно разбиране що за маневра е. Този вид маневра предполага няколкократно повтарящи се движения, било то кръгови, било то зигзагообразни или други такива. Във всички случаи те са

такива, които да говорят по несъмнен начин, че умишлено водачът на автомобила извършва тази маневра. В случая двамата свидетели-очевидци чухме, че твърдят за наличието на следи, които не съвпадат със снимковия материал по делото, като и двамата говорят за криволичещи следи, а вторият разпитан днес свидетел дори се разколеба при зададен от мен въпрос, свързан със следите. Считам, че показанията на свидетелите-очевидци са компрометирани показания по две причини: няма криволичане, видно от снимковия материал по делото, и дори да има рязко излизане и поднасяне на автомобила, това не покрива критериите за „дрифтиране“, още повече че става въпрос за разстояние от 10-15 метра, на каквото разстояние не може да се направи „дрифт“. Дори да допуснем снимковия материал като доказателство по делото, дъгообразната траектория говори за занасяне, а не за умишлено, целенасочено извеждане на автомобила за извършване на „дрифт“. Не чухме от двамата свидетели виждането и възприятието им защо според тях е налице умисъл при извършване на маневрата. Свидетелските показания на свидетелите-очевидци на случилото се, не се покриват представения по делото снимков материал. Моля да обърнете внимание, че вторият свидетел каза, че не е сигурен, че следите по пътя са оставени от този автомобил и че след като се е върнал ги е видял, а не в момента на извършването на маневрата. В жалбата е посочено, че по отношение на наказателното постановление в него не е описано детайлно, прецизно, точно извършеното нарушение, като бланкетно е маркирано понятието „дрифт“, без да е описано същото, което ограничава правото ни на защита. Това са основните ни възражения, въз основа на които считаме, че наказателното постановление следва да бъде отменено, поради което моля на база същите и тези развити в жалбата да отмените издаденото наказателно постановление.

Юриск.*: Моля с оглед събраните по делото безспорни писмени и гласни доказателства да постановите съдебно решение, с което да оставите без уважение жалбата като неоснователна и потвърдите издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Считам, че от събраната по делото доказателствена съвкупност се установява безпротиворечиво, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, като е извършил визираните в наказателното постановление и АУАН действия с автомобила, който начин на шофиране не може да се приеме, че не съответства на посочената норма, която е нарушена, а именно: чл. 104б, т. 2 ЗДвП. Същото се установява от разпитаните свидетели, както и от разпита на свидетелите-очевидци в днешно съдебно заседание, които Ви моля да кредитирате като достоверни. Моля да не давате вяра на свидетелските показания на свидетелите, разпитани в предходно съдебно заседание, водени от жалбоподателя, тъй като стана ясно, че същите в приятелски отношения с

жалбоподателя, което сочи заинтересоваността им от изхода на делото, предвид наложените наказания. Считам, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да опорочават процедурата по наказване и да обосноват отмяна на наказателното постановление. В акта и наказателното постановление се съдържат всички изискуеми реквизити, съгласно чл. 42 ЗАНН и в същите е посочена нарушената законова норма, като те отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 47 от ЗАНН. Налице е съответствие между нарушението и нормите, които са нарушени, поради което считам, че не се е стигнало до невъзможността на нарушителят да узнае за какво е ангажирана отговорността му с издаването на акта за административно нарушение и наказателното постановление. Подробни съображения в подкрепа на законосъобразността на издаденото наказателно постановление и на наложените наказания представям в писмен вид, като съм приложил и практика по подобен случай на АС- Смолян. Моля да оставите жалбата без уважение и потвърдите издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Моля в този смисъл да бъде Вашият съдебен акт, като претендирам юрисконсултско възнаграждение.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание. Заседанието е закрито в 10.40 ч.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

Секретар: _____